

**Розважання до літургійних читань від
Журналу Скинія на цей тиждень
українською мовою**

**12 - 18 вересня
Юліанський календар (Старий стиль)**

Зміст

<u>Етапи розважань</u>	<u>2</u>
<u>12 вересня</u>	<u>3</u>
<u>13 вересня</u>	<u>7</u>
<u>14 вересня</u>	<u>10</u>
<u>15 вересня</u>	<u>14</u>
<u>16 вересня</u>	<u>18</u>
<u>17 вересня</u>	<u>22</u>
<u>18 вересня</u>	<u>26</u>
<u>Що таке Журнал Скинія?</u>	<u>29</u>

Просимо не поширювати файл без дозволу журналу Скинія

Етапи розважань

Подаємо схематичні підказки щодо кожного кроку розважання над Словом Божим. [Більше читайте тут.](#)

1. Читання

- Прочитай текст
- Про що він говорить?
- Встанови контекст
- Заглянь у коментарі
- Знайди фразу-ключ

2. Розважання

- Яке моє тут і тепер?
- Що Слово каже мені?
- Підключи уяву
- "Пережовуй" текст
- Слово і моє життя

3. Молитва

- Що я скажу у відповідь?
- Визнання і прохання
- Подяка і прослава
- Молитва Словом
- Моя участь у Літургії

4. Споглядання

- Заклик до навернення
- Зараз я мовчу
- Я в Божій присутності
- Тепер керує Він

Біблійні читання та розважання

12 вересня

Неділя 12

1Кор 15, 1-11

Мт 19, 16-26

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання апостола Павла до Коринтян 15, 1-11

Пригадую вам, брати, Євангелію, яку я вам проповідував, яку ви і прийняли, в якій і стоїте. Нею ви також спасаєтеся, коли держите її такою, як я вам проповідував; інакше ви увірували надармо. Я бо вам передав найперше те, що й сам прийняв був: що Христос умер за наші гріхи згідно з Писанням; що був похований, що воскрес третього дня за Писанням; що з'явився Кифі, потім дванадцятьом; опісля ж з'явився він більш, як п'ятистам братів разом, більшість яких живе й досі, деякі ж померли. Опісля з'явився Якову, згодом усім апостолам. А наостанку всіх, немов якомусь недоносові, з'явивсь і мені; бо я найменший з апостолів, я недостойний зватись апостолом, бо гонив Церкву Божу. Благодаттю Божою я є те, що є, а благодать його в мені не була марна; бож я працював більше всіх їх, та не я, але благодать Божа, що зо мною. Чи то я, отже, чи то вони, - так ми проповідуємо, і так ви увірували.

Євангеліє від Матея 19, 16-26

Аж ось один приступив до нього й каже: “Учителю! Що доброго маю чинити, щоб мати життя вічне?” Ісус сказав до нього: “Чому мене питаєш про те, що добре? Добрий є один тільки (Бог). Як хочеш увійти в життя, додержуй заповідей.”

“Яких?” – питає його. А Ісус до нього: “Не вбивай, не чини перелюбу, не кради, не свідкуй криво, поважай батька-матір і люби ближнього твого, як себе самого.”

Каже юнак до нього: “Все це я зберіг ізмалку. Чого мені ще бракує?” “Якщо хочеш бути досконалим”, – сказав Ісус до нього, – “піді, продай, що маєш, дай бідним, і будеш мати скарб на небі; потім приходь і йди за мною.” Почувши це слово, юнак відійшов сумний, мав бо велике майно.

Тоді Ісус сказав до своїх учнів: “Істинно кажу вам: Трудно багатому увійти в Небесне Царство. Іще кажу вам: Легше верблюдові пройти через вушко в голці, ніж багатому увійти в Боже Царство.” Почувши це, учні здивувалися вельми і сказали: “Хто ж тоді може бути спасенний?” Ісус глянув на них пильно й мовив: “У людей це неможливо, Богові – все можливо.”

Розважання від Скинїї

Щоби мати участь у вічному житті, треба жити по-Божому, за Його заповідями.

Євангельська бідність, про яку Христос просить багатого юнака, не є просто радою, а скоріше наказом. Бідність не є вибором кращої та більш надійної дороги, якою можна йти, якщо вже дуже захочеш, і про яку Христу просто приємно поговорити. Це абсолютна умова досконалості, щоразу коли нагромадження цінностей стає перешкодою для спасіння. Тут не йде мова виключно про заклик до монашого життя чи якоїсь спеціальної посвяти, навіть якщо цей уривок і є доброю ілюстрацією такого покликання. Це заклик, скерований до кожної людини: прийняти любов і жити нею, без інших прив'язаностей; полишити те, що мені належить, щоби отримати все, що дає Ісус.

Відповідь юнака Ісусові – *Все це я зберіг з малку* – звучить надто самовпевнено. Заповідь любові ближнього, виконання якої підтверджує юнак, вимагає бажання давати, повністю присвятити себе, відірватися від дібр і надавати допомогу бідним. Але юнак *мав велике майно*.

Відмова від майна не є вимогою до святості або виразом опанування себе, як вважали циніки та стоїки. Це особливий характер, сама душа християнства, що знаходить вираз в любові до ближнього, дає все, що має, бідним.

Запевнення про відплату, скарб на небі, не має нічого спільного з розрахунком *я тобі, а ти мені*. Адже цей скарб

не є матеріальним – це відплата благодаттю.

Цей юнак відмовляє покликанню йти за Ісусом, бо не приймає умови, висунуті Вчителем. Сум, яким наповнилося його серце, закорінений в самолюбстві та любові до світу.

13 вересня

Понеділок

**Покладення пояса
Богородиці**

2Кор 8, 7-15

- **Читання**
- **Розважання**
- **Молитва**
- **Споглядання**

Мр 3, 6-12

Друге послання апостола Павла до Коринтян 8, 7-15

Браття, тому ж, що відзначаєтесь у всьому, - у вірі, у слові, у знанні, у всякій пильності й у нашій любові до вас, - треба вам відзначатись і в цій добродійній справі.

Я не кажу як наказ, але щоб заради дбайливости інших випробувати щирість вашої любові. Ви ж знаєте ласку Господа нашого Ісуса Христа, що задля вас став бідним, будши багатим, щоб ви його вбожеством розбагатіли. Даю в цьому лише раду: Воно бо вам личить, вам, що перші минулого року почали цю збірку, не тільки робити, але й бажати. Тепер же закінчіть її, щоб і так, як гаряче бажали, так і довершили за своєю спроможністю. Бо коли є охота дати, то вона приємна мірою того, хто що має, - не того, чого не має.

Тут не йдеться про те, щоб інші були в достатках, а ви у злиднях, але щоб була рівність: щоб цим разом ваш надмір міг покрити їхню нестачу, а їхній надмір міг колись покрити вашу нестачу, і таким чином щоб панувала рівність, як написано: «Хто був зібрав багато, не мав над міру, а хто мало, - не мав нестачі.»

Євангеліє від Марка 3, 6-12

І вийшли фарисеї, і зараз же з іродіями радили раду проти нього, як би його занапастити. Тоді подавсь Ісус до моря з своїми учнями. Сила людей із Галилеї йшла за ним, а й з Юдеї, з Єрусалиму й з Ідумеї та й геть із Зайордання, ще й з околиць Тиру та Сидону; велика многота людей, довідавшись про те, що діяв, прийшла до нього.

Тоді він сказав своїм учням, щоб наготовили йому човен, з-за народу, щоб не тиснув його. Бо він багато з них оздоровив, тож ті, що мали якісь недуги, кидалися до нього, щоб його доторкнутись. І духи нечисті, бачивши його, падали ниць перед ним та й кричали: Ти - Син Божий! Він, однак, суворо наказав їм, щоб не виявляли його.

Розважання від Скинії

Апостол Павло звертається до однієї зі своїх улюблених, але і найбільш проблемних спільнот у Коринті з проханням про збірку коштів для потреб єрусалимської громади, яка була сильно переслідувана юдейськими старшинами. І Павло не просто просить ці гроші, а подає глибоке

богословське підґрунтя давання пожертви. Ми сьогодні частково втратили це розуміння і часто можемо дуже логічно обґрунтувати нашу поставу. Нерідко причиною закритості на потребу іншого є недовіра до того, що жертва, яку даємо, буде використана за призначенням. Це все, звісно, має якусь рацію, але я вважаю, що нам все-таки варто звернутися до апостола Павла, щоб збагнути, що саме ховається за готовністю віддати іншому щось зі своєї власності.

І одразу перший аргумент, який наводить апостол, – це аргумент любові. Згідно зі словами апостола Павла, який був засновником коринтської спільноти, вона відзначалася серед інших у вірі, у слові, у знанні та у пильності, а через давання пожертви Павло закликає їх відзначитися ще й у любові. Чому ж ділення надбаним добром є саме жестом любові? З відповіддю, яку дає апостол, важко не погодитися: Ісус віддав нам своє життя, ставши убогим за нас аж до хресної смерті, щоб ми внаслідок цього зубожіння Христа отримали від Бога благодать спасіння і таким чином розбагатіли в Бозі, ставши спадкоємцями Його Царства. Ісус, отже, є першим і незаперечним прикладом давання пожертви з любові. І тут, зауважмо, йдеться не про злічувану матеріальну жертву, а про жертву власного життя...

Наступним аргументом Павла є принцип братерської любові та рівності. Він переконаний, що той, хто дає з любові, у хвилину потреби також і отримає з любові від іншого те, чого потребує. Хтось може назвати це законом

бумеранга – будь ласка, якщо так більше до вподоби... А хтось просто знає, що Бог ніколи не залишається в боргу перед тими, хто наслідує таким чином щедрість Христа, бажаючи у всьому уподібнитись до Нього.

14 вересня

Вівторок

Начало Індикта

1Тим 2, 1-7

Лк 4, 16-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше послання апостола Павла до Тимотея 2, 1-7

Сину Тимотею, благаю, щоб відбувалися прохання, молитви, благання, подяка за всіх людей, за царів і за всіх тих, що стоять при владі, щоб нам тихо та спокійно жити з усією побожністю та пристойністю. Це добре й приємне в очах нашого Спаси Бога, який хоче, щоб усі люди спаслися і прийшли до розуміння правди. Один бо Бог, і один посередник між Богом та людьми – чоловік Христос Ісус, що видав себе самого як викуп за всіх; і він є доказом цього, посланим у відповідний час, для чого я був поставлений проповідником та апостолом, – правду кажу, не обманюю, – учителем поган у вірі й правді.

Євангеліє від Луки 4, 16-22

І прибув він у Назарет, де був вихований, увійшов своїм звичаєм суботнього дня в синагогу й встав, щоб читати. Йому подано книгу пророка Ісаї, і, розгорнувши книгу, він

натрапив на місце, де було написано: “Господній Дух на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий.” А згорнувши книгу, він віддав її слугі та й сів. Очі всіх у синагозі були пильно звернені на нього.

І він почав до них говорити: “Сьогодні збулось це писання у вухах ваших.” Всі свідчили про нього і чудувалися словам ласки, які линули з уст його, й говорили: “Чи ж він не син Йосифа”?

Розважання від Скинії

І він почав до них говорити: Сьогодні збулось це писання у вухах ваших.

Сьогодні – це той день, коли я живу, коли Слово здійснюється або не здійснюється в моєму житті. Здійснюється, коли його слухаю, коли даю йому простір і час. У моєму житті здійснюється все, що я в нього впускаю. Усе, що я слухаю, входить у моє серце і залишається там. Добро дає свої плоди, зло – свої. Але саме я вирішую, що туди впускати.

Бог каже – і це стається. Що відбувається з тим, що я кажу? Якщо говорю, що все в моєму житті погано, то так і відбувається. Коли називаю тих, хто навколо мене,

друзями, то вони ними стають. Коли називаю їх ворогами – стають ворогами. Слово – не просто звук, а Боже Слово – це Його дія.

Писання – це столітні розмови Бога з людиною. Жодне Слово звідти не є зайвим. Кожне має свій час і своє місце, свою силу. Коли відкриваю Святе Письмо, чи я знаходжу там слова про мене і для мене? Його можна читати як цікаві чи нецікаві тексти, а можна – як мою з Богом спільну історію, історію боротьби за святість, як листи Бога до мого самотнього серця. На скількох сторінках Біблії я бачила свій словесний портрет? Навіть якщо досі його не впізнала, то, читаючи Слово, зможу ставати щоразу більше такою, як там написано.

Ісус, розкривши сувої книги пророка Ісаї, впізнав себе: *Господній Дух на мені, бо він мене помазав. Послав мене нести Добру Новину бідним, звіщати полоненим визволення, сліпим прозріння, випустити пригноблених на волю, оповістити рік Господній сприятливий.*

Святий Дух здійснює Слово саме в такий спосіб. Він веде до свободи. Він дає мені завдання нести Добру Новину убогим, але перед тим я маю збагнути свою власну убогість і повірити в цю Новину.

Добра Новина в тому, що Богові не байдуже до мене. Він насправді прагне визволити мене тоді, коли мене ув'язнили

власні страхи, біль і самотність. Коли я почуваю себе убогою без любові, Він хоче щедро влити свою живу Любов у моє серце. Він може відкрити мої очі, щоб я бачила світ так, як бачить Він, а не крізь криві дзеркала гріха. Він створив усе добрим. Він прагне визволити мене від усього, що мене пригноблює. Коли я дозволю Добрій Новині перемінити моє життя, то зможу сама стати її носієм для тих, хто ще її не досвідчив. Стану частинкою Євангелія, Христовим апостолом для тих, хто поряд.

15 вересня

Середа

2Кор 9,12 - 10,7

Мр 3, 20-27

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 9,12 - 10,7

Браття, бо виконання цього служіння не тільки задовольнить потреби святих, але воно стане ще обильнішим завдяки численним подякам Богові.

Спогадуючи цю прислугу, вони будуть хвалити Бога за ваш послух у визнанні Євангелії Христової та за щедрість вашого дару для них і для всіх. І вони своєю молитвою за вас з'являються вам зичливі - заради надмірної благодаті Божої у вас. Подяка хай буде Богові за його дар несказаний!

Я ж сам, Павло, особисто благаю вас лагідністю і ласкавістю Христа, - я, коли присутній між вами, - покірний, а коли від вас далеко, сміливий супроти вас.

Прошу ж вас, щоб коли до вас прийду, не довелося мені сміливо вживати тієї певности, яку думаю відважно показати супроти деяких, що собі уявляють, начебто ми руководилися чисто тілесними спонуками.

Ми живемо як люди, але не воюємо із спонук тілесних, бо зброя нашої боротьби не тілесна, а сильна в Бозі на зруйнування твердинь; ми руйнуємо задуми і всяку гордість, що повстає проти спізнання Бога, і беремо в полон усякий розум на послух Христові; ми також готові покарати всякий непослух, як тільки ваш послух буде звершений. Ви дивитесь на зовнішній вигляд. Коли хтось певний, що він Христовий, нехай розміркує ще раз у самім собі, що так, як він Христовий, так само й ми.

Євангеліє від Марка 3, 20-27

Повертається він додому, а народ знову там юрмиться, так що вони не мали змоги й попоїсти. Довідавшись про те його свояки, вийшли, щоб його взяти, бо було говорено: Він не при собі!

А книжники, які прийшли були з Єрусалиму, казали, що він Велзевула має і бісівським князем бісів виганяє. Тоді Ісус прикликав їх до себе й заговорив притчами до них: Як може сатана сатану виганяти? Коли царство поділене саме в собі, не зможе те царство встоятись. Коли будинок розділений сам у собі, неспроможен будинок той більше стояти. Отак і сатана: якщо повстав сам на себе й розділився, - не може встояти, а край йому настав! Ніхто не може вдертись до сильного в хату й пограбувати його добро, якщо він спершу не зв'яже сильного, а щойно тоді розграбує його хату.

Розважання від Скинїї

Бог любить тих, хто вміє щедро давати. Був проведений цікавий експеримент. На одній із лекцій групу людей попросили надути кульку та написати на ній своє ім'я. Після цього ці кульки кинули до приміщень, де було дуже багато кульок. Завдання для кожного учасника полягало в тому, щоб знайти свою кульку за 5 хвилин. Всі метушливо шукали свої кульки, нашттовхуючись один на одного, але із завданням не впорався жоден з учасників. Згодом учасників поділили на пари і попросили знайти кульку партнера – знайшли абсолютно всі. Цей експеримент дуже наочно показує закони, які Бог заклад в наш світ: коли ми вміємо працювати для іншого, коли ділимося, жертвуємо, ставимо в пріоритет інших, ніби щось змінюється навколо, ніби все стає простіше і більш реальне.

Вміти відпустити від себе якісь фінансові статки або ж якісь блага – це ніби дати простір для чогось нового, простір для більшої благодаті. Власне це дуже цікаво, що за деякими дослідженнями одна із причин бідності – жадібність. Бог дуже часто наголошує на тому, щоб ми не боялися.

Тож вміти поділитися – це своєрідна перемога над страхом, що мені чогось не вистачить. Слово Боже запевняє нас: *Той, хто достачає насіння сіячеві, додасть і хліб на поживу, і примножить ваше насіння та зростить плоди вашої справедливості, щоб ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові подяку* (2Кор 9, 10-11).

Мій останній досвід ґрунтується на купівлі нової гітари. Я все ніяк не міг наважитися продати старий інструмент, бо вважав, що не вистачить коштів на новий. Коли все ж відважився, то досить швидко з'явилася нова гітара. Ми маємо вміти відпускати речі чи якісь ситуації для того, щоб піти далі.

Часто під час репетицій спостерігаю таку закономірність: коли намагаємося підібрати партію для одного з музикантів, знаходжу кращу партію для себе. Щось в цьому є, коли перестаємо концентруватися лише на собі, то отримуємо більше.

Знову ж таки, з власного досвіду спостерігаю, що коли намагаюся поділитися своїми знаннями безкорисливо, то це ніби повертається мені з більшим ефектом. Так це задумав Бог, і мене це тішить.

16 вересня

Четвер

2Кор 10, 7-18

Мр 3, 28-35

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 10, 7-18

Браття, ви дивитеся на зовнішній вигляд. Коли хтось певний, що він Христовий, нехай розміркує ще раз у самім собі, що так, як він Христовий, так само й ми. Бо якби я хвалився занадто нашою владою, що її нам Господь дав на збудування, а не на руїну вашу, я б не соромився, - щоб не здавалося, що намагаюся листами вас налякати. Листи його, мовляв, важкі та повні сили, але виглядом тіла він недолугий, і мова його - жалюгідні. Такий нехай знає: які ми словом у листах неприсутніми, такі й будемо ділом присутніми.

Ми не відважуємося рівняти себе чи прирівнювати до деяких із тих, які самі себе поручають; та їм, які міряють самих себе на собі самих та прирівнюють самих себе до себе самих, бракує глузду. Ми ж не будемо хвалитися надмірно, але за мірою правила, що його Бог призначив як мірку, щоб аж до вас прибути. Ми бо не розтягаємося над міру, а воно було б так, якби ми до вас не прибули; ми ж

таки й справді до вас прибули з Євангелією Христовою. Не хвалимося також і чужими трудами над міру, але маємо надію, що й ми, коли ростиме ваша віра, звеличимося між вами за нашим правилом над міру; і звіщатимемо Євангелію ген поза вами, не хвалившись готовим на чужому полі. А хто хвалиться, нехай у Господі хвалиться. Бо не той випробуваний, хто себе самого поручає, а той кого Бог поручає.

Євангеліє від Марка 3, 28-35

І сказав Господь: Істинно кажу вам: Усе буде відпущене синам людським, гріхи та богохульства, скільки б вони не хулили. Але хто хулу вирече супроти Святого Духа, - тому повіки не проститься: той підпаде під гріх довічний. Вони бо мовили: Він має нечистого духа.

Приходять мати його та брати його і, стоявши надворі, послають по нього, щоб його прикликати. Народ же сидів круг нього. Ті йому й кажуть: Ось твоя мати і брати твої надворі тебе шукають. А він у відповідь їм: Хто моя мати та брати мої? І, поглянувши навкруги на тих, які сиділи довкола нього, каже: Ось моя мати та мої брати. Бо хто чинить волю Божу, той - мені брат, сестра і мати.

Розважання від Скинїї

Якщо запитати у *гугл* та *Вікіпедії*, що означає усе, прочитаємо, що це *коренева категорія для всіх інших категорій*. Тобто це основна коренева категорія, у яку

входять усі інші. І Христос каже, що усе буде відпущене синам людським: гріхи та богохульства – скільки б вони не хулили. За єдиним винятком – гріхом проти Святого Духа, тобто окрім приписування дії Святого Духа дияволу. Усі гріхи в будь-яких масштабах та в будь-якій кількості – усе буде відпущене Богом. Ось це вимір Божої любові до людини.

Чи можу я так ставитись до своїх ближніх і прощати їм так, як прощає Бог?

Коли наступного разу ми відчуємо, що важко простити когось, що треба пробачити, але бунтуємо всередині, або що нам завдали кривди, яку *не направити таким вибаченням*, згадаймо слова Христа: людині Господь простить та відпустить гріхи та богохульства, скільки б людина їх не вчинила. Навчимося і ми так прощати нашим ближнім, скільки б вони не кривдили, не ображали, не зводили наклепів, не спричиняли болю, знуцань – усе їм пробачаймо, бо якщо простимо ми тут і зараз – Господь простить нам набагато більше. Чинімо Божу волю – а це любов та прощення моїм ближнім. Завдяки цьому Христос зможе сказати, вказуючи на нас: *ти мені брат, сестра і мати*.

Господи, допоможи мені простити всім, хто мене скривдив та допоможи мені отримати Твоє прощення та відпущення гріхів, бо не хочу мати нічого спільного з гріхом – лише з

Тобою.

І поглянувши навкруги тих, які сиділи довкола Нього...
Щоби бути Його учнем, треба перебувати з Христом, бути біля Нього та слухати Його Слово. Чи перебуваю я в Слові? Чи перебуваю в Його присутності? Як довго і як часто? Чи хочу перебувати із Христом більше? Що маю змінити у своєму житті? Як часто я відкриваю Його Слово та перебуваю з Христом?

17 вересня

П'ятниця

2Кор 11, 5-21

Мр 4, 1-9

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Друге послання апостола Павла до Коринтян 11, 5-21

Браття, однак, гадаю, що я нічим не нижчий від тих «архиапостолів»! Хоч я і неук словом, але не знанням, як ми вам перед усіма та в усьому показали. Невже я допустився гріха, смиряючи себе самого, щоб вас піднести вгору, - вам бо проповідував даром Євангелію Божу? Інші Церкви я оббирав, беручи від них плату, щоб вам служити. І коли був у вас і терпів нестачу, я не був тягарем нікому, бо мені у моїй нестачі допомогли брати, що прийшли з Македонії. У всьому я вважав на себе, щоб вам не бути тягарем, і вважатиму й далі. Як істина Христова, що в мені, - цієї похвали ніхто в мене не відніме у сторонах ахайських!

Чому? Хіба я не люблю вас? Бог те знає. А що роблю, те робитиму й далі, щоб узяти всякий привід у тих, які приводу шукають, щоб вони були схожими на нас у тому, чим хваляться. Оті бо - то апостоли неправдиві, робітники лукаві, що вдають апостолів Христових. Воно й не диво: сам бо сатана вдає з себе ангела світла.

Нічого, отже, надзвичайного в тому, коли і його слуги вдають із себе слуг праведности. Кінець їхній буде за ділами їхніми. Знову кажу: Нехай ніхто мене не вважає за безумного! А як ні, то прийміть мене за безумного, щоб і я міг трохи похвалитися. Що я кажу, кажу те не в Господі, але немов у безумстві, що дає мені відваги хвалитися. Тому що багато інших хваляться з тілесних спонук, то і я буду хвалитися, бо ви радо терпите безумних, самі такі розумні! Ви терпите, коли вас хтось неволить, коли хтось об'їдає, коли хтось обдирає, коли хтось ставиться до вас ізгорда, коли хтось б'є вас в обличчя! На сором кажу це, які то слабкі ми виявилися. Та в чому б там хто не виявляв сміливости, - говорю мов безумний! - я також можу її виявити.

Євангеліє від Марка 4, 1-9

Знову розпочав Ісус навчати над морем. Сила людей зібралась навколо нього, тож він увійшов у човен, і сидів у ньому, на морі, а весь народ був на землі при морі. І він багато навчав їх притчами, і говорив до них своїм повчанням;

Слухайте: Ось вийшов сіяч сіяти. Коли він сіяв, дещо з зерна впало при дорозі, та прилетіло птаство й видзьобало його. Інше впало на ґрунт каменистий, де не було землі багато, і вмить зійшло, бо земля була не глибока. Коли ж зійшло сонце, воно згоріло і, за браком коріння, висхло. А інше впало між тернину, і зійшла тернина та його поглушила, тоді воно не дало плоду. Ще ж інше впало на

добру землю - і дало плід, що сходив і ріс; і принесли: те у тридцять, те у шістдесят, а те й у сто разів більше. І додав: Хто має вуха слухати, хай слухає!

Розважання від Скинїї

Притча Ісуса про зерно і його плід є дуже зрозумілою і знаною навіть атеїстами. Ще б пак, хто із нас хотів би прожити своє життя безплідно? Тож варто звернути увагу на сьогоднішній фрагмент із Апостола, де Павло захищає апостольське служіння, яке принесло щедрий плід.

Ця промова, на жаль, мало відзначена навіть служителлями, поставленими для проповідування Благої Вісті. Чому? Тому що й їхні серця в Церкві є місцем, куди западає зерно Благої Вісті.

Який плід видають ці серця? Це залежить від того, на який ґрунт це проповідування впаде, тобто? що в цьому серці є найважливіше. Варіантів, як виявляється, є лише чотири:

- 1) дорога – “глухий” недовірок, сповнений сам собою;
- 2) каміння – гарячий альтруїст, який віддасть останню сорочку із підсвідомою надією отримати незабаром хоча б новий костюм;
- 3) терня – активіст, який хапається за всі справи, а потім наприкінці дня падає, нездатний відмовити вечірні молитви;

4) добра земля – грішник, який пізнав своє серце, зоране несправедливостями і гріхами, і, подібно до весняного поля, чекає на зерно Слова.

Отже, цим зерном Слова є благовістування, керигма. Його почав засівати Ісус й навчив учнів чинити так само. Це Слово є простим і любим. Кожного разу, коли Воно проголошується, настає час, сприятливий для спасіння.

Отже, Бог любить грішника сьогодні і бачить, що він осуджує самого себе через свої життєві помилки. Бог – це Батько і Він пробачає гріхи. Варто лише повернутися до Нього, визнаючи провини, як мала дитина перед татом. Жодних багатств, ані матеріальних, ані духовних, не вистачить, аби заплатити за неї. Чому? Вона, єдина, дає надію, дає перемогу над смертю.

Хтось із нас сьогодні, можливо, перебуває у безнадії, тому що свою надію поклав на гроші, зв'язки, добробут, здоров'я. Тому Господь вирішив дати це Слово задарма, безоплатно. Коли цю Звістку прийняти з вірою і сокрушеним серцем, тоді в серці грішника зароджується Син Божий, нова людина, яка перемогла смерть.

В такий спосіб проповідував апостол Павло. Так само в усі часи проповідували апостоли Христа, запрошуючи розпізнати в собі поставу, висловлену в 4-ій позиції, і наслідувати життя.

18 вересня

Субота

1Кор 2, 6-9

Мт 22, 15-22

- Читання
- Розважання
- Молитва
- Споглядання

Перше Послання Апостола Павла до Коринтян 2, 6-9

Браття, ми ж говоримо про мудрість між досконалими, - не про мудрість цього віку, ані про мудрість князів цього віку, що загивають; але говоримо про мудрість Божу в тайні, закриту, що її Бог призначив перед віками нам на славу; її ніхто з князів цього віку не спізнав, бо коли б спізнали, то не розп'яли б Господа Слави, але, як написано: «Те, чого око не бачило й вухо не чуло, що на думку людині не спало, те наготував Бог тим, що його люблять.»

Євангеліє від Матея 22, 15-22

Тоді фарисеї пішли й радили раду, як би його впіймати на слові. І вислали до нього своїх учнів разом з іродіями. “Учителю”, – кажуть ті, – “ми знаємо, що ти щиросердий і що дороги Божої навчаєш по правді й не вважаєш ні на кого, бо не дивишся людям на обличчя. Скажи нам, як тобі здається: Чи дозволено давати кесареві податок, чи ні?”

Ісус же, знаючи їхнє лукавство, озвався: “Чого мене спокушаєте, лицеміри? Покажіть мені гріш податковий.” Ті принесли йому динарій.

Він спитав їх: “Чий це образ і напис?” Відповідають йому: “Кесарів.” Тоді він до них каже: “Віддайте ж кесареве кесареві, а Боже Богові.” Почувши це, ті здивувались і, полишивши його, відійшли.

Розважання від Скинїї

За всі роки проповідування серед ізраїльського народу Ісус звик до подібних провокаційних питань з боку релігійних лідерів Ізраїля. Їх метою було піймати Господа на якомусь переступі юдейського або римського закону, щоб могли оскаржити перед відповідною владою і покарати. Галилейський цілитель і проповідник давно стояв їм кісткою в горлі, оскільки часто прилюдно вказував на їхню безбожність та їхнє лицемірство.

За допомогою зображення на монеті портрету кесаря (в давнину на монетах витискали зображення того правителя, в чий період правління вони були виготовлені) Ісус проводить неймовірну паралель між тим, що належить кесареві, і тим, що належить Богові. І якщо з тим, що кесареве, все зрозуміло – податковий гріш носить його образ і напис, – то для того, аби збагнути, що Ісус має на увазі під тим, що належить Богові, слід заглянути до Книги Буття (див. Бут 1, 27). Саме там говориться про те, що носіями Божого образу, подібно до монет кесаря, є ми.

Творячи людину, Бог наче поставив на ній печать свого образу, тим самим утвердивши її вічну до Нього приналежність. Навіть найбільший наш гріх не здатен затерти в ній Божого образу. Іншими словами, Ісус говорить до фарисеїв: *Віддайте податковий гріш кесареві, а себе самих, своє життя віддайте Богові.*

Коли щоденні клопоти тягарем лягають на плечі, а вирішення проблем забирає багато нашого часу, слід пригадати собі цю екзистенційну істину: я і ти – носії Божого образу, а отже, Богові належить “податок” з нашого життя. Воно, згідно з цією паралеллю до податкового гроша, яку проводить Ісус, ціле Йому належить. Гріш, носячи на собі образ кесаря, здатен придбати комусь майно, когось збагатити, а, можливо, й зробити щасливим. Однак образ кесаря на жодній монеті не вічний, він з часом стирається. Образ Бога ж, який ми з тобою носимо на собі, не стирається ніколи. Він – дар і завдаток щасливої вічності, але одночасно і завдання жити так, щоби кожен, хто гляне на моє життя, міг без труду розпізнати, образом і написом Кого я є.

Що таке Журнал Скинія?

Головна мета **Журналу Скинія** — допомогти людині пізнавати Бога через Святе Письмо.

Саме тому значну частину журналу займають щоденні роздуми над Словом Божим — біблійними читаннями за літургійним календарем УГКЦ. Ці роздуми є плодом особистої молитви їх авторів — священників, монахинь, мирян, які так само прагнуть жити у ритмі життя УГКЦ, намагаються знайти відповіді на актуальні питання сьогодення. Окрім того, в **Скинії** є низка цікавих статей і розмов на окремо обрану тему.

Переглянути і замовити випуски **Журналу Скинія** (в електронному форматі) ви можете на сайті skynia.org

Нагадуємо, що ми пропонуємо розсилки:

- англійською та українською мовами
- за Григоріанським, Юліанським та Ново-юліанським календарями

Для індивідуальних користувачів

Скинія пропонує варіанти підписки на біблійні літургійні читання та розважання до них на кожен смак та потребу!

- Мейл-розсилка (лише на неділі та свята)
- Мейл-розсилка (щоденна)
- Розсилка в Телеграм (щоденна)

Для парафій та інших груп

- Ви можете **роздрукувати** або розмістити на вашому **сайті** файл **PDF** з розважаннями від Скинії, щоби парафіяни чи члени спільноти могли його легко завантажувати.
- Або ж ми надішлемо вам **QR-код** і **кнопку/банер** для сайту з посиланням на реєстраційну форму **спеціальної мейл-розсилки** для ваших парафіян чи членів спільноти.

Підтримай нашу місію!

Якщо тобі подобається те, що ми робимо, ти можеш підтримати нашу працю своєю пожертвою. Дякуємо!

[Картка Монобанк](#) / [Картка Приватбанк](#) / [PayPal](#)

Чому це важливо? Ми намагаємося зробити ціну підписки якомога більш доступною, але це означає, що цих коштів не вистачає на покриття всіх витрат.

В чому маємо потребу? Оплата праці перекладачів та членів редакції. Інші витрати (оплата сервісів, поточні витрати, податки тощо) сплачуємо з прибутків.

Звіт щодо використання пожертв можна буде побачити [тут](#).

skynia.tilda.ws | [facebook](#) | [twitter](#) | [пожертва](#) | skinia.ua@gmail.com